

זהו כהתא בנה זמנו

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
דונטתו החשובה מדת חליה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ב' - "אמר אל הכהנים" (ויקרא כ"א) ~

יד. רבנו הק' זי"ע ועבי"א ביאר הענין כדי לזכות לתפילה שהיא עיקר כלי זיינו של משיח צריך תיקון הברית ותיקון המשפט (עי' בתורה ב' ובגליונות הקודמים), מה כותב רבנו הקדוש שצריך לכוין בתפילתו?
וצריך כל אחד לכוין בתפילתו, ליקשר עצמו לצדיקים שבדור, כי כל צדיק שבדור הוא בחי' משה משיח כמו שמצינו שהצדיקים קורין זה לזה "משה" כמו "משה שפיר קאמרת", ומשה זה בחי' משיח, כמו שכתוב (בראשית מ"ט) "עד כי יבוא שילה" דא משה משיח.

מו. איך רבנו הק' מבאר זאת שרק ע"י שמתקשרין לצדיקים בתפילתו אפשר לבנות קומת השכינה הק'?
וכל תפילה ותפילה שכל אחד מתפלל הוא בחי' אבר מהשכינה, שהם איברי המשכן, שאין שום אחד מישראל יכול לאעלא שיפא בשיפא כל אחד לדוכתה אלא משה בלחוד בשביל זה צריך להביא ולקשר כל התפילות לצדיק הדור, כמו שכתוב (שמות ל"ט) "ויביאו את המשכן אל משה" והוא יודע לאעלא שיהא בשיפא ולעשות אותה קומה שלימה כמו שכתוב (שם ט') "ויקם משה את המשכן".

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידו ברסלב)

הצה"ק רבי דניאל פריש - בעל "מתוק מדבש" צוק"ל

(ליום היארצייט ?? שבט)

הרה"צ ר' דניאל פריש זצ"ל בעל מחבר ספר 'מתוק מדבש' סיפר שאחר החורבן והשוואה מצא את הספר 'השתפכות הנפש' וחזר על זה הרבה פעמים, וזה נתן לו חיות כל ימי חייו, ואף שעבר כבר הרבה שנים מאז העיד על עצמו שעדיין יש לו חיות והתעוררות מזה.
בחיבוריו הק' מביא הרבה פעמים מספרי רבינו ז"ל 'חיי מוהר"ן', 'סיפורי מעשיות' וכו'.
בערוב ימיו כשעלה להשתטח על ציון רבינו הקדוש באומאן בערב ראש חודש אלול, כשחזר ארצה סיפר על כך בשמחה, וציין שהרגיש שם התעוררות גדולה, והוא עוד משתוקק לשוב ולפקוד את המקום עוד פעם.

מו. מה כותב רבנו הקדוש על שייכות התורה שאנו לומדים לענין התפילה?

וכל התורה שאדם לומד לשמור ולעשות, כל האותיות הם ניצוצי נשמות, והם נתלכשים בתוך התפילה ונתחדשים שם בבחי' עיבור, וזהו "השמים מספרים כבוד א-ל" (תהלים י"ט כ'), היינו התורה שהיא "אש ומים" היינו בחי' הנשמות, ובאם בתוך התפילה שהיא בחי' "כבוד אל" כמו שכתוב (שם ס"ו ב') "שימו כבוד תהלתו" בחי' "תהלתי אחטם לך", והנשמות עם התפילה הנקרא "כבוד" ע"ש שהיא מלבש אותנו, כי ר' יוחנן קרא למאניה "מכבדותא" (שבת ק"ג), ועי"ז נקראת "כבוד אל" והן מאירין זה לזה - הנשמות מאירין להתפילה בבחי' העלאת מיין נוקבין והתפילה מאירה להנשמות בבחי' חידושין שהיא מחדשת אותם בבחי' עיבור, - והנשמות המתלכשין בתפילה המובאת לצדיק שבדור הם בבחי' "בתותות אחריה רעותיה מובאות לך" (תהלים מ"ה ט"ו).

תפילה לא מתקבלת אם אין אחדות

שזה הסוד של תלמידי רבי עקיבא שמתו, זה הסוד שלא נהגו כבוד זה בזה. שלא נהגו כבוד זה בזה. כדי שהתפילה תתקבל אדם צריך לראות תמיד להיות נכנע אחד לשני. אם אנשים לא כנועים אחד לשני אם יש איזה שהוא פרוד אז מיד התפילה לא יכולה להתקבל.

וזה מה שאמר המן לאחשורוש אתה צריך לפרד את עם ישראל. עם מפוזר ומפורד, אפילו אם יצעקו ויתפללו התפלה לא תתקבל. ולכן אמרה אסתר לך כנוס את כל היהודים, צריך להיות כנוס אחדות להיות ביחד.

כשיש שנאת חנם אין דבר יותר גרוע מזה. אנחנו צריכים רק להרבות באהבת חנם. לנו צריך להיות אהבת חנם, ואהבת חנם פירושו שאדם לא יעליב אף אחד ולא יצעק על אף אחד, לא יעליל על אף אחד, ותמיד צריך להרגיש בטול גמור לכל יהודי.

כתוב באגרת הרמב"ן כשאדם מדבר עם השני הוא צריך ממש להתבושש ממנו. לפעמים אדם אולי נפגע ואולי לא התנהגת כמו שצריך. אדם חייב ממש להרגיש בושה ופחד מכל אדם ואדם בעולם, מכל יהודי ויהודי. הוא נמצא בפחד אולי נפגע, ואולי אני יעשה משהו שלא כשורה.

רבנו אמר שהעולם מתפלא על האהבה שבינינו. כתוב שעיקר העבודה זה הגאווה. זה עיקר העבודה. יש מכתבים מר' נתן מטבריא, נתיב צדיק, שהיה תלמיד של רבי נתן. והוא כותב שם שעיקר הנסיון זה באהבת חברים. ועיקר התפילות צריכות להיות על אהבת חברים. כך הוא כותב, זה עיקר העבודה, שאדם יאהב כל יהודי ויהודי ממש בלב ונפש ממש במסירות נפש.

ספר "אש מוהר"ן" עמוד ל"ג

8 >>> המשך הסיפורים מעמוד 8

שבועיים במערה ביריחו

ב' אלפים-תקי"א) ר' יוסף ממשיך (שם בגליון הנ"ל) ... בתור נהג של הרב שליט"א זכיתי לקחת אותו להתבודדות, הרב שליט"א היה אומר לי שעה מסויימת שבה אקח אותו ותמיד הופיע בזמן - היו תקופות שהרב שליט"א היה נעלם לשבועיים! אח"כ התברר שהרב שליט"א היה נמצא במערה ביריחו, היה נהג מונית ערבי קבוע שקיבל תשלום טוב ... הרב שליט"א היה מגיע עם תפילין והמון ספרים וככה אף אחר לא הפריע לו.

... פעם אחת הרב אמר לי "יוסף מי שלא טעם של שבועיים התבודדות לא טעם טעמה של התבודדות מימיו... אנחנו אפי' שעה ה' ירחם עלינו כמה מניעות יש ...

"אין שום פחד - חוץ מפחד ה' והדר גאווה"

הרב שליט"א נוסע לחלחול לקבר גד החוזה ונתן הנביא - בתוך המון מחבלים בלי שום פחד

ב' אלפים-תקי"ב) ... פעם נסעתי עם הרב שליט"א לביתר, היה שם חנוכת הבית לביהכנ"ס מסויים, אח"כ הרב אמר לי: "יוסף, אנחנו כבר בביתר, בא ניסע לחלחול לקבר גד החוזה ונתן הנביא", היה אז השעה שש וחצי בערב שעה שכל הנערים הערבים בחוצות, והרב שליט"א אמר לי לנסוע דוקא מהכביש הראשי, נכנסנו, והתחילו לזרוק עלינו אבנים, וכל הזמן צעקו ... נס שלא פגעו בנו ... הגענו לקבר אמרנו פרקי תהלים וריקודים, הם זורקים עלינו בלוקים וכלום לא פוגע בנו - הרב שליט"א כאילו לא רואה אותם בכלל זה היה משהו פלאי.

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לנך נכח פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לנאלינו נאולת עולם ולכנות בית מקדשינו ותפארתינו

וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"י"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

פרשת בשלח-שירה ~ מ"ז שבט תשפ"ד ~ גליון תמ"ו - שנה י'

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

צג. עזי וזמרת יה", מה הכוונה?

אונקלוס תרגם "תקפי ותשבחתי" - "עזי" כמו עזי" (בשור"ק), "וזמרת" כמו "וזמרתיי".

צד. למה לא רוצה רש"י לפרש כך?

(לשון רש"י הק') ואני תמה על לשון המקרא שאין לך כמוהו בנקודתו במקרא (שמלת "עזי" מנוקדת בקמץ קטן [חטף קמץ] תחת העין) אלא בשלשה מקומות שהוא סמוך אצל "וזמרת", וכל שאר מקומות נקוד שור"ק ה' עזי ומעזי", "עזי אליך אשמורה", וכן כל תיבה בת שתי אותיות הנקודה מלאפו"ם (חולם - שי למורא לעיל י"ד י"ב) כשהיא מורכבת באות שלישית (כלומר שיבוא עליה יו"ד הכינוי או וי"ו הכינוי כמו ה' עזי ומעוזי" שהתיבה מורכבת באות שלישית - גור אריה) ואין השניה (בשור"א) בחטף (פירוש בשור"א שנקראת "חטף" - עפ"י ספר זכרון) הראשונה נקודה בשור"ק כגון "עז" "עזי", "רוק" "רוקי", "חק" "חקי", "עול" "עולי" "יסור עולו" (ירמיה ט"ז י"ט), "כל" "כלו" - ואלו שלשה "עזי וזמרת" של כאן ושל ישעיה ושל תהלים (תהלים קי"ח י"ד) נקודה ב"חטף קמץ" (שנקרא קמץ קטן), ועוד אין באחד מהם כתוב "וזמרת" אלא "וזמרת", וכולם סמוך להם "ויהי לי לישועה" - (שמות ט"ו ב', ישעיה כ"ב ב', תהלים קי"ח י"ד), (וכיון שבכולם נכתב בסמוך ל"עזי וזמרת יה" - "ויהי לי לישועה", לכן נראה לרש"י לפרש שיש קשר ביניהם ולא כפי שתרגם אונקלוס שהם שני דברים נפרדים - שי למורא).

צה. א"כ איך יפרש רש"י הפסוק?

לכן אני אומר ליישב לשון המקרא, שאין "עזי" כמו "עזי", ולא "זמרת" כמו "וזמרת", אלא "עזי" שם דבר הוא - כמו "הישבי בשמים", "שוכני בחגוי סלע", "שוכני סנה", וזהו השבת, "עזי וזמרת יה" - הוא היה לי לישועה", (ולפי זה פירוש הכתוב "עזי וזמרת יה, ויהי לי לישועה" - העוז והכריתה והנקמה של הקב"ה היה לי לישועה

- עפ"י באר מים חיים). "וזמרת", דבוק הוא לתיבת ה', כמו "לעזרת ה'", "בעברת ה'", "על דברת בני האדם".

צו. מה הוא לשון "וזמרת"?

ולשון "וזמרת", לשון "לא תזמור", "זמיר עריצים" - לשון כסוח וכריתה.

צז. איך יתפרש הפסוק לפי זה?

עוזו ונקמתו של אלקיננו, היה לנו לישועה.

צח. א"כ היה צריך לכתוב "היה לנו לישועה", ולא "ויהי לי לישועה"?

ואל תתמה על לשון "ויהי" שלא נאמר "היה", שיש לנו מקראות מדברים בלשון זה, וזה דוגמתו: "את קורות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש' צלעות סביב", היה לו לומר "עשה" צלעות סביב, וכן (בדברי הימים ב' י"ז) "ובני ישראל היושבים בערי יהודה וימלוך עליהם רחבעם", היה לו לומר "מלך עליהם רחבעם", וכן "מבלתי יכולת ה' וגו' וישחטם", היה לו לומר "שחטם", וכן "והאנשים אשר שלח משה וגו' וימותו", "מתו" היה לו לומר, "ואשר לא שם לבו אל דבר ה' ויעזוב", היה לו לומר "עזב".

צט. "זה אלי ואנוהו", מה הכוונה בשבח זה (שכתוב "זה אלי", ולא "הוא אלי" - עפ"י ר"א מורחי)?

זה אלי - בכבודו נגלה עליהם, והיו מראין אותו באצבע באת שפחה על הים שלא ראו נביאים.

ק. "זה אלי ואנוהו", מה פירושו?

א) אונקלוס תרגם לשון "נוה", (ופירושו "ואנוהו" אעשה לו נוה ומשכן - עפ"י רד"ק בשורשים). ב) דבר אחר "ואנוהו" לשון "נוי" - אספר נוי ושבחו לבאי עולם.

קא. איזה דוגמא מביא רש"י שישראל מספרים שבחו של הקב"ה לבאי עולם?

כגון "מה דודך מדוד" (וכי במה נחשב דודך ביתר שאת משאר הדודים (כך שואלת בנות ירושלם [כינוי לכוחות הגשמיים] את כנסת ישראל [מקור נשמות ישראל] שאמרה שהיא חולת אהבה להקב"ה וע"כ שאלוה מה מהותו הנעלם של דודך ומה תאריו וסימניו ומה מעלותיו - עפ"י המלבי"ם

ומצודת דוד בשיר השירים ה' ט'), "דודי צח ואדום" (כך משיבה כנסת ישראל הרי אין להעריך שאר הדודים מול דודי כי דודי הוא צח הלבן מערב במראה אדמימות הנחמד לעין והוא משל לומר הנה הקב"ה פועל הרחמים והדין, כי צחות הלבן מורה על החסד והרחמים והאדם מורה על מדת הדין וכאומר הנה בידו הכל ואין דבר נפרד ממנו - עפ"י מצודת דוד והמלבי"ם בשיר השירים) וכל הענין.

קב. "אלקי אבי וארוממנהו", איך מפרש רש"י מה שכתוב מקודם זה אלי ואנוהו?

אלקי אבי - הוא זה וארוממנהו, (חיבר רש"י מלות "אלקי אבי" עם מלת "זה" הנאמר בתחילת הפסוק - עפ"י באר מים חיים).

קג. מה משמעות השבח של "אלקי אבי"?

אלקי אבי - לא אני תחלת הקדושה אלא מוחזקת ועומדת לי הקדושה ואלקותו עלי מימי אבותי.

קד. ה' איש מלחמה", מה הכוונה?

ה' איש מלחמה - בעל מלחמה.

קה. היכן מצינו ש"איש" הכוונה "בעל"?

וכן "איש נעמי" (שפירושו בעלה של נעמי), וכל "איש" ו"אישך" מתורגמין "בעל", וכן "וחזקת והיית לאיש" - לגבור, (וזה לשון הרד"ק שם "והיית לאיש" זריו ומושל בנפשך וכובש את יצרך, וכן תרגם יונתן "לגבר דחיל חטאין" - [לגבר ירא שמים]).

קו. ה' שמו", מה הכוונה?

א) מלחמותיו לא בכלי זיין אלא בשמו הוא נלחם, כמו שאמר דוד "ואנכי בא אליך בשם ה' צבאות." (ב) דבר אחר "ה' שמו", אף בשעה שהוא נלחם ונוקם מאויביו אוחז הוא במדתו לרחם על ברואיו ולזון את כל באי עולם ולא כמדת מלכי אדמה כשהוא עוסק במלחמה פונה עצמו מכל עסקים ואין לו כח לעשות זו וזו.

קז. "מרכבות פרעה וחילו ירה בים", מה הכוונה?

ירח בים - שְׂדֵי בימא, 'שְׂדֵי' - לשון ירייה, וכן הוא אומר "או ירה ירה" - או אשתדאה ישתדי, והתי"ו משמשת באלו במקום יתפעל.

קח. "ומבחר שלישי מִפְּעוּ בים סוף", מאיזה לשון הוא "מבחר"?

ומבחר - שם דבר, (שלא תאמר מ"ם פעולה היא והוא כמו "ומן מובחר" - שפתי חכמים) כמו "מרכב, משכב" (ויקרא ט"ו), מקרא קודש (שם כ"ג ג').

קט. "מִפְּעוּ בים סוף", מה לומדים מזה שכתוב לשון "מִפְּעוּ"?

אין טביעה אלא במקום טיט, כמו (תהלים ס"ט ג') "טבעתי ביון מצולה", וכמו (ירמיה ל"ח ו') "ויטבע ירמיהו בטיט", מלמד שנעשה הים כטיט.

קי. ולמה עשה הקב"ה להם זאת?

לגמול להם כמדתם, ששעבדו את ישראל בחומר ובלבנים (מכילתא).

קיא. תהומות "יִכְסִימו", מאיזה לשון זה?

"יִכְסִימו" - כמו יכסום, והיו"ד האמצעית יתירה בו. ודרך המקראות כך, כמו (דברים ח' י"ג) "ובקרך וצאנך ירביין", וכמו (תהלים ל"ו ט') "ירויזן מדשן ביתך".

קיב. איך מתפרש הפסוק לפי זה שכתוב "יִכְסִימו" לשון עתיד?

והיו"ד ראשונה שמשמעה לשון עתיד כך פרשהו, "טבעו בים סוף כדי שיחזרו המים ויכסו אותם".

קיג. היכן מצינו דוגמא כזאת שהתורה תכתוב לשון כזה?

אין דומה לו במקרא בנקודתו, ודרכו להיות נקוד יכסימו במלאפו"ם (בחולם - שי למורא).

קיד. "ירדו במצולות כמו אבן", ובמקום אחר "צללו כעופרת", ובמקום אחר "יאבלמו כקש", למה כתבה התורה כל הלשונות האלו?

הרשעים - כקש, הולכים ומטורפין עולין ויורדין. בינוניים - כאבן. והכשרים - כעופרת, שנחו מיד (מכילתא).

קיו. "ימינך ה' נאדרי בכח, ימינך ה' תרעץ אויב", למה כתוב "ימינך" פעמיים?

"ימינך" "ימינך" שתי פעמים, שכשישראל עושין רצונו של מקום - השמאל נעשית ימין.

קיז. למה הוצרכו שתי הידים?

"ימינך ה' נאדרי בכח" - להציל את ישראל, ו"ימינך" השנית - "תרעץ אויב".

קיז. מה פירש רש"י עוד על זה שכתוב פעמיים "ימינך"?

ולי נראה אותה ימין עצמה - תרעץ אויב. מה שאי אפשר לאדם לעשות שתי מלאכות ביד אחת. (עי' שי למורא שבדפוס ראשון לא גרסין "ולי נראה" עד סוף הדיבור, עי"ש).

קיח. ומה פירש רש"י לפי פשוטו של מקרא?

ופשוטו של מקרא - ימינך הנאדרת בכח מה מלאכתה, ימינך היא תרעץ אויב, וכמה מקראות דוגמתו. עי' רש"י הק' שמביא כמה וכמה דוגמאות מתנ"ך שכתוב לשונות כפולים.

קיט. "נאדרי בכח", מה פירש"י על תיבת "נאדרי"?

היו"ד יתירה, כמו (איכה א' א') "רבתי עם", וכמו (איכה שם) "שרתי במדינות", וכמו (בראשית ל"א ל"ט) "גנבתי יום".

קכ. "תרעץ אויב", מה בונת הכתוב (כזה שכתוב בלשון עתיד - שי למורא עפ"י באמ"ח)?

תמיד היא רועצת ומשברת האויב, (לכן נכתבה בלשון עתיד כדרך התיבות הנכתבים בלשון עתיד והן דבר ההוה תמיד כמו שכתב רש"י לעיל בסוף הדיבור שמתחיל אז ישיר - עפ"י באר מים חיים).

ד"ר חיים חזקוני
 מנכ"ל מרכז המחקר והידעון של מוסדות חינוך ולימודים
 מרכז המחקר והידעון של מוסדות חינוך ולימודים

אל תהי חכם בעיניך

אדם צריך לסתום את העיניים שלו, ולדעת שעיניים של יהודי זה עיניים של מעלה, רב יונה לבל היה צועק חבל על הפרוץ/קטורים, העיניים של כל יהודי ויהודי זה עיניים של מעלה. ולכן צריכים לדחף אותם באצבע, ואז יתקיים בך "לחת אבן כתבים באצבע אלקים" מסביר רבי אברהם ברפי נחמן אם אדם ידחק את העיניים באצבע, כמו שהרבי פשהוא אמר את התורה הזאת הוא שם את האצבעות בעיניים, הוא דחק את העיניים עם האצבעות שלו, והוא הראה איך שצריכים לדחק את העיניים באצבע.

האדמו"ר מלעלוב רבי דוד בידרמן אמר: 'אל תהי חכם בעיניך' כלומר אל תעשה חכמות עם העיניים, לא עושים חכמות עם העיניים, אדם אומר לעצמו אני אפתח את העיניים רק פה, אני אסתכל רק פה, רב שמואל שפירא מעולם לא פתח את העיניים אפילו כשהיה בשדה לבד, הביאו אותו לשדה, לפסגת הר, אמרו לו: פה אין אף אחד, ענה ואמר רב שמואל שפירא: אי אפשר לדעת מאיפה תבוא הקלפה, אי אפשר לדעת מאיפה יצמח השד.

'אל תהי חכם בעיניך' לא פותחים את העיניים בשום מקום בעולם, אין דבר כזה, דוד המלך עליו השלום אומר "העבר עיני מראות שוא בדרך חייני" מה זה "העבר"? כתוב העבר עם ב' לכאורה צריכים להגיד העור "העור" עם ו' העור עיני. כמו רבי מתניא בן חרש שהגיע לידי נסיון הוא לקח שני שפודים מלובנים ואמר שידחפו לי בעיניים, רק נסיון של הסתכלות לא של עברה חס ושלום.

השטן רצה להכשיל אותו באיזה הסתכלות הוא מיד קרא לתלמיד שלו אמר רויץ מהר תביא לי שני שפודים מלובנים. הוא כבר שלוש פעמים מנסה אותי בכל מיני צורות, אני שלוש פעמים כבר צריך להחזיק את העיניים, כמה אני יכול? יותר טוב לי לעור אותם, מיד התלמיד עור לו את העיניים, השטן נבהל ובא לרפא את רבי מתניא בן חרש, אמר לו: אם אתה רוצה להחזיר לי את העיניים? תבטיח לי שיותר לא תנסה אותי, וזה רק היה נסיון של סתם הסתכלות, סתם איזה הסתכלות של אלפית שניה.

אלפית שניה אדם פתח רגע את העיניים נשרפו לו העיניים, כי העיניים שלך זה עיניים של מעלה, זה בכלל לא עיניים גשמיות, אנחנו מבקשים 'וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל' "בעיניך" אם אדם יסגר את העיניים הוא יכול לפעל את כל הישועות, להמשיך בנים, עשירות וכל דבר בעולם, ויתקיים בך "שבחי ירושלם את ה' הללי אלהיך ציון, כי חזק בריחי שערך בך בנך בקרבך, השם גבולך שלום חלב חטים ישביעה, השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו".

תפילות ממזרינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

רבונו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, זכני ללמוד תורה יומם 96 ולילה 81 = 177 ללא שום פגיה, רק לשם שמים באמת, ורק לעשות רצונך באמת, ועל ידי זה אזכה להרגיש טעם גן 53 עדן 177 = 124 בכל רגע ושניה. ואלמד גמרא רמב"ם טור ושלחן ערוך וכל נושאי פליהם, וכל ספרי רבינו הקדוש והנורא, וכל ספרי מוהרנ"ת הקדושים והטהורים יומם ולילה, ואזכה להיות ער כל הלילות ולא יעבור עלי שום לילה בשינה חס ושלום, כמו שכתוב "הלילה 80 הנה 17 לה" 56 שמונים 596 לכל בני ישראל 541 = 1432 לדרתם". ויותר לא אראה שום אשה זרה לעולם, ולא שום ילדה זרה לעולם חס ושלום, ואדע שעל כל ילדה ואשה זרה מלובשת עליהם לילית חס ושלום, ואהיה קדוש באמת כמו שכתוב "והייתם 471 קדושים 460 כי 30 קדוש 410 אני 61 = 1432 ה' אלהיכם". אנא ה', "יענך 150 ה' 26 ביום 58 צרה 295 ישגבך 335 שם 340 אלהי 46 יעקב" 182 = 1432. ויתקיים בי הפסוק "אשרי 511 משכיל 400 אל 31 דל 34 ביום 58 רעה 275 ימלטהו 100 ה'" 26 = 1435, וזכה אותי יותר לא לראות שום אשה זרה בעולם כלל חס ושלום, ולא שום ילדה זרה חס ושלום לעולם, ולא אכשל בזה לעולם יותר, ומה שנכשלתי מחוק ברחמיך הרבים, וזכה אותי לעשות תשובה שלמה על זה, וסלח ומחל לכל עונותי בתשובה 715 תפלה 515 וצדקה 205 = 1435.

אנא ה' בזכות "חג הפסח", וזכה לבנים זכרים, ובזכות ה' אחד 1, ובזכות רבי שמעון 212 שמעון 466 בר 202 יוחאי 35 שנאמר 541 נותן 506 לו 36 שכרו 626 משלם' 2490, ובזכות רבי שמעון "ידבר 216 עמים 160 תחתינו 874 ולאמים 133 תחת 808 רגלינו" 299 = 2490. ויתקיים בנו הפסוק "בחצוצרות 602 וקול 142 שופר 586 הריעו 291 לפני 170 המלך 95 ה'" 26 = 2112. "הוא 12 הלילה 80 הנה 17 לה" 56 שמרים 590 לכל 80 בני 62 ישראל 541 לדרתם" 674 = 2112. ונזכה ה' אחד = 1, ונזכה לבנים זכרים "גזע 80 תרשישים 1260 בנן 102 של 330 קדושים" 460 = 1233. ואתרפא מכל המחלות, כמו שנאמר "כל המחלה 88 אשר 501 שמתי 750 במצרים 382 לא 31 אשים 351 עליך 130 = 2233 כי אני ה' רופאך". "הנסתרות 1121 לה' 56 אלהינו 102 והנגלות 500 לנו 86 ולבנינו 152 עד 74 עולם" 146. "שמעה 415 תפילתי 920 ה' 26 ושועתי 792 האזינה" 78 = 2231. ונזכה להביא את מלך המשיח, כמו שנאמר "שם 340 אצמיח 149 קרן 350 לדוד 44 ערכתי 700 נר 250 למשיחי" 398 = 2231.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

"פזר נתן לאביונים"

ב' אלפים-תק"ה) כבר פורסם הרבה סיפורים על מדת החסד והצדקות והרחמנות באופן מופלג שלא רואים דוגמתה של **מורינו הרב שליט"א** וכל פעם מתגלה עוד ועוד סיפורים, להלן כמה סיפורים שנתפרסם בגליון "התחדשות" (ער"ה תשע"ט) מה שמספר גבאו הנאמן ר' י. א. הי"ו מה שראה אצל **הרב שליט"א**.

(העתק מגליון הנ"ל) ... **הרב שליט"א** היה מחלק צדקה באופן בלתי נתפס, הרבה פעמים בבריות ובכל מיני אירועים **הרב שליט"א** היה מעביר כספים לכל מיני נזקקים ולכל מי שביקש רק ביקש, הוא היה מסתכל לראות אם אני רואה, ואני כמובן הייתי עושה את עצמי כאילו לא ראיתי ואז **הרב שליט"א** היה מעביר את התרומה למבקש.

מעטפה עם עשר אלף דולר - צדקה לעני

ב' אלפים-תק"ו)... פעם אחת כשהייתי עם **הרב שליט"א** בכותל, ניגש אחד והביא לרב מעטפה שמינה לפדיון ולברכה, לאחר כמה דקות הגיע איזה אחד וביקש מהרב **שליט"א** צדקה, **הרב שליט"א** הוציא את המעטפה ומסרה במלואה למבקש, התורם היה המום **הרב שליט"א** אפילו לא הסתכל כמה כסף היה שם - **הסכום היה עשר אלף דולר!!** ואני הסברתי לתורם שהוא מצידו העביר את התרומה ובודאי פעל את הישועה, כעת **הרב שליט"א** יכול לעשות עם התרומה כרצונו זה כבר לא קשור אליך...

בעל החסד הגדול הצדיק ר' בעריש זלוטניק זצ"ל מחשובי חסידי ברסלב

(ליום היארצייט הראשון כ"ג שבט)

ר' בעריש זלוטניק זצ"ל בהילולת רבינו בסוכת שובו בניי משמח את הקהל

קשה לתאר לכו הרחום שפרץ גבולות של הצדיק הזה כל כולו נתינה ורחמנות, כל ליל שב"ק היה מארח בתוך ביתו עשרות יהודים ומשמחם בעונג שבת קודש בסעודות דשנות בשר ודגים וכל מטעמים, ויש הרבה לספר על המון פעולותיו הנשגבות ותקציר היריעה, וכדאי לספר מה שפורסם בגליון התחדשות (חודש שבט) מה שסיפרו בניו היקרים מה שהיה עם **מורינו הרב שליט"א**.

הרב שליט"א תורם חמש מאות דולר עבור תפילין - ואלף דולר בשביל הצדקות של ר' בעריש

ב' אלפים-תק"ז) פעם נגש אליו אחד ואמר לו שנאבדו לו התפילין ואצל ר' בעריש זצ"ל אין דבר כזה שמשלח יהודי במצוקה אבל איך משיגים תפילין ליהודי הזה, ור' בעריש אומר לו "בוא איתי" ולקח אותו לביתו של יבלחט"א **מורינו הרב שליט"א** וסיפר לו שהיהודי הזה נאבדו לו התפילין, **הרב שליט"א** מיד הוציא חמש מאות דולר ונתן, ר' בעריש ראה שיש כאן עת רצון שאל את הרב: "ומה איתי", והרב **שליט"א** ענה לו בחביבות "אתה החבר הכי טוב שלי" הלך לחדרו וחזר עם אלף דולר.

"צדיק גזור והקב"ה מקיים"

הצדיק מברך "בן זכר בעוד שנה" - והשי"ת מקיים ברכת הצדיק

ב' אלפים-תק"ח) ר' יוסף א. הי"ו מספר (שם בגליון הנ"ל) פעם ליתי את **הרב שליט"א** מהישיבה לכותל, באמצע הדרך נגשה אשה וביקשה ברכה, היות והיא חולה וגם יש לה רק ילד אחד והיא מבקשת ברכה לעוד בן **הרב שליט"א** בירך אותה **שעוד שנה למועד הזה תחבוק בן**, ואכן כך היה, האשה הגיעה לאחר שנה לישיבה ובישרה שנוולד לה בן ומבקשת שהרב **שליט"א** יהיה סנדק, באותו זמן הרב לא היה סנדק לאלו שלא היו בישיבה היות וגם כך הזמן של הרב עמוס לעייפה וב"ה היו הרבה שמחות בישיבה עצמה, לא היה שייך לקחת עוד עול.

הרב שליט"א מתבטל ועושה מה שמבקשים ממנו - העיקר לעזור ליהודים

ב' אלפים-תק"ט) עכ"פ ההמשך של הסיפור, האשה התחננה וכשהרבנית תליט"א שמעה שהאשה חולה הסכימה, אבל האשה ביקשה שהברית תתקיים בהר נוף מקום מגוריה, בתחילה לא ידענו מה להגיד אך בסוף לאור מצבה הבראותי הסכמנו, ואכן לקחתי את הרב להר נוף, בכל מהלך הברית **הרב שליט"א** עושה הכל כפי מנהגי בעל הברית, - לאחר הברית ראיתי שהחל להווצר תור לקבלת ברכות מהרב, אמרתי לרב: אולי נצא מכאן מהר לפני שיעכבו את הרב? אך **הרב שליט"א** אמר לי מה אכפת לך, אנשים רוצים להתברך.

הרב שליט"א מברכו ברכות שהוא צריך - בלי שיאמר לרב שהוא זקוק לברכות אלו - סיפור רוח"ק גלוי

ב' אלפים-תק"י) ... אחד מהאנשים ניגש לקבל ברכה, והנה עוד טרם התחיל לדבר, הרב שליט"א מברך אותו שיצליח במשפט עם בני המשפחה... הלה נאלם דום, הוא היה בהלם עכשיו הוא חוזר מהמשפט בענין הירושה עם בני משפחתו והנה הרב שליט"א ברוח קודשו רואה הכל ומברך אותו שיצליח, התור ממשיך והאיש חוזר שוב הוא בא עם בקשה בפיו, אך מרוב שהתרגש לפני כן שכח לבקש מהרב שליט"א שיברכו בבן זכר - ואכן הרב שליט"א בירכות והוסיף "שיוולד לך בן זכר עד ט"ו באב ושוב האיש התרגש מאד, שאלתי אותו מה קרה עכשיו? אז אמר לי שבנו הראשון נפטר בט"ו באב וכעת הרב מברך אותו שיזכה לבן עד ט"ו באב...

2 = >>> המשך הסיפורים לעיל בעמוד

לא בחיל ולא בכח
כי אם ברוחי אמר ה'

... עכשיו כולם רואים שאין מדינה
... אין ציונות רק השי"ת ישמור עלינו ...
(מדברי מורינו הרב שליט"א)

"עת צרה היא ליעקב וממנה יושע"

הצדיק לא מפסיק לשאוג

~ "רק הצניעות והקדושה יצילו את עם ישראל" ~

כל עם ישראל בכל מקום שהם כואבים בכאב נורא על השמועות המחרדות ששומעים על דם ישראל שנשפך בעוה"ר, והרבה יהודים שנמצאים בשבי ה", ומורינו הרב שליט"א צועק ושואג כל לילה בכאב עצום ששום דבר לא יציל את עם ישראל רק ע"י שנתחזק בתכלית הצניעות כמו אימותינו הקדושות, וכן להשמיד ולנתן כת כל הכלים המשחיתים הסמרטפונים והשיאמי וכו', וכבר כמה חודשים הרב שליט"א מכריז אחרי תפילת מעריב ותובע שכולם בלי יוצא מן הכלל יתחזקו בצניעות ועי"ז תפסק המלחמה ונזכה לגאולה שלימה ברחמים.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכי"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גהלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

"אשר בנינו כנטיעים מגודלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל"

(ליום חמשה עשר בשבט ר"ה לאילנות)

"הצוואה של הרה"צ ר' יוסף קדיש קרישבסקי זצוק"ל"

לפני הסתלקותו הזכיר את הפסוק הזה ואמר שכמו אצל אילן כשהוא עדיין רך וקטן "כנטיעים" אזי אפשר ליישרו ולהציבו שיגדל ישר, וכמו כן אנו צריכים להשגיח על הצאצאים שלנו ולשמור עליהם בינקותם מכל מיני עקמימיות ודיעות כוזבות וכו', אבל ה"ו אח"כ כבר קשה ליישרם (אע"פ שאין שום ייאוש בעולם כלל אבל צריך להזהר לשמור עליהם כשעדיין הם ילדים טהורים).

וכן פירש המשך הפסוק "בנותינו כזויות", כמו כשכוננים בנין אזי האבן שמניחים בזוית זה קובע על כל הבנין, אם הזוית מונחת ישר אזי כל הבנין הוא ישר, ואם ה"ו הם עקומים אזי כל הבנין עקום, וכן צריך לשמור על הבנות שאם הם מתנהגים בקדושה ובצניעות כראוי אזי זה משפיע על כל הבית שיחיה בית נאמן לה' ולתורתו.

כדאי לציין שהצדיק הזה זכה ויש לו אצל הקהילה של מורינו הרב שליט"א מאות צאצאים כ"י.

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

מוהל מומחה ~ בהמלצתו של מורינו הרב שליט"א ~ הרה"ח ר' נחמן יוסף הי"ו להומנות 0504117889

יו"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלים תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים